

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 7. Lib. Genes. in quo describitur animalium
in Arcam introitus, diluvii incrementum ejusdemque effectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

flagitii incitamenta. Aeterna Patris Sapiaentia Christus Dominus totò vitæ suæ decursu quatuor dumtaxat vicibûs oculos sublevâsse dicitur. Primò in Monte, ubi tam celebrî Sermone, de octo Beatitudinibus habitò, suos recreavit discipulos. Secundò, quando Lazarum è sepulchro iussit vivum resurgere. Tertiò in Cœna, quando corpus suum in escam dedit, sumendum à discipulis; quartò demum, quando hominum, se sequentium multitudinem pane in deserto pavit. Deus bone! oculis impeccabilibus tantum injicitur frænum, ut intra tot annorum spatium illis quatuor tantum vicibûs fiat copia, sursum sese erigendi; quam rationem reddes huic tremendo Judici, quando ante oculos ejus aliquando positus, de centenis oculorum tuorum curiositatibus, unâ quandoque die commissis, examineris?

Considera 2. Quòd sicut Deus ad delendam omnem carnem paravit vindices aquas, ita quilibet homo ad extinguendas concupiscentias propriæ carnis uti debeat aquis, per quas moraliter abstinentia quotidiani victûs denotatur: sine Bacco enim & Cerere citò friget Venus. Pessimè igitur agis Christiane, si nimium cibi & potûs tuo corpori infundas, propriâ doctus experienciâ, verissimum esse effatum S. Ambrosii, lib. de pœnit. cap. 2. dicentis: *Libido pascitur conviviis, nutritur deliciis, ebrietate inflammatur.* Non tam inordinatè currus à furentibus equis excussò aurigâ abripitur, neque navis amissò gubernaculò à sævis procellarum incursibus tam miserè dissipatur, quàm ebriorum animi à victûs intemperantia divexantur. N. 12.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 7. Lib. Genes. in quo describitur animalium in Arcam introitus, diluvii incrementum ejusdemque effectus.

Considera 1. Quòd ab eo momento, quò Protoparentes nostri comedendò vetitum pomum, transgressi fuere divinum Præceptum, corpus & animam hominis ceu Arcam ingressæ sint variorum bestiarum, carnales videlicet & brutales passiones & appetitus, *Luxuria, gula, iracundia, invidia &c.* quas bestias pro dolor! quilibet totâ vitâ non expellet. Ut tamen instar justî Noë ab illis securus sit, nulum spirituale damnum passurus: hinc oportet, eas per austeram mortificationem. N. 13.

tificationem sensuum, suis velut caveis semper inclusas tenere: qui enim teste S. Ambrosio lib. 3. de Virginit. dominari nescit suis cupiditatibus, quasi equus raptatur indomitus, volvitur, obteritur, laniatur, affligitur. Sciebat hoc S. Macarius Alexand. qui, ut refert Palladius totò Septenniò nil præter cruda olera vel humectata legumina ciborum locò sumpsit, totis viginti diebùs tectum non ingressus, etsi æstu arderet, aut algore rigeret: ad se mortificandum solitus, duorum modiorum sportam arenâ plenam portare per desertum. Sciebat hoc S. Domna, quæ, ut scribit Surius in Decembri, ex lectione epistolarum S. Pauli ad Christianam fidem conversa, tantò ardore mortificandi corporis accensa est: ut vestibùs & thesauris omnibùs in pauperes erogatis, solum aridò pane deinceps viveret, semel in die comedens, storeâ lecti locò usa. Sciebant hoc innumeri utriusque sexùs fideles: atque hinc ad diversa mortificationis arma confugerant, quibùs passiones suas retinerent in officio. Quin & Ethnici, rationi debitum ut conservarent Dominium, strictissimæ mortificationi studuere: Diogenes enim herbis & crudis carnibùs vescabatur, indutus abjectam vestem, habensque dolium locò domùs. Nil refero de Catonibus, quorum major nunquam pro cibo habuit cibos coctos, nunquam rhedâ vectus est, etsi prætoriò fungeretur officiò. Minor verò etiam sine calcis exivit domò, & aliis equitantibùs pedes agebat iter, cælo perfrigido nudum exponens caput. Horum exempla si potiùs admiranda, quàm imitanda tibi credis, utique id saltem poteris, ut de superfluo potu quandoque tibi subtrahas, de nimia loquacitate removeas linguam, gulæ deliciores deneges cibos, oculos à curiosis aspectibus coerceas, manus à palpandis mollioribus rebus retineas, appetitui illecebrosum subtrahas objectum, aut ipsummet appetitum avellendò, aut contrariis compellendò, passiones inordinatæ ne exsurgant, prævenias, aut jam exortas in aliam partem flectas, ne rationem turbent, virtuti obstant, & in vitia te præcipitent.

N.14. *Considera 2.* Quòd licet bestia, Arcam ingressæ, fuerint diversi, & quædam inter se summè contrarii humoris: nulla tamen ex illis alteri quidquam mali aut incommodi intulerit. Hæc verò concordia discordantium bestiarum videtur inter alias causas nata esse ex timore Dei, tam severè extra Arcam omnia punientis, ipsisque bestiis in Arca existentibus indito. Concludes inde: fortius frænum pro retinendis bestiis tuarum Passionum & appetituum, atque obtinendâ animi

animi tranquillitate inveniri non posse timore Dei. *Anchora cordis est pondus timoris* ait. S. Greg. Moral. lib. 6. c. 17. & plerumque fluctu cogitationum quatitur, sed per disciplina sua vincula retinetur. & S. Bernardus Serm. 44. super cant. assèrit: *In veritate didici, nihil aequè efficax esse ad gratiam promerendam, retinendam & conservandam, quam si omni tempore coram Deo inveniar non altum sapere, sed timere.* Unde, proh dolor! tot veræ fidei desertores, tot sectatores vitiorum, tot innocentium seductores effecti, nisi ex solius timoris divini absentia? hōc enim vel parum à mente abjectō, jam languere in divinis ardor, externi sensus laxiùs per quævis objecta vagari, occasiones peccandi contemni, quin & quæri cœperunt. Quid pluris, te ipsum in testem voca Christiane Lector. Planè si in te reperis vagos sensus, cogitationes dispersas, imaginatio- nes lubricas, affectiones insolentes & indomitas, turbatam rationem, inquietum animum, incompositos mores, & de his omnibus seriam rationem exigas? nōne comperisse, inde venisse, quod tantisper ab- fuerit fidelis custodia, timor Domini? *qui non vivit in timore,* ait S. Chrysof. Hēm. 15. ad popul. *rectè illum agere non est facile, sicut vicissim cum timore agentem impossibile est, peccare.*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 8. lib. Genesis, in quo describitur Diluvii imminutio, cor- vi & columba ad explorandum emissio.

Considera. **B**ona opera, quæ Christianus homo in statu Gratia con- N. 15.
stitutus peragit, instar Noë conservari, atque retineri in memoria Dei: adeò, ut quamvis talis homo in diluvium peccati mortalis per humanam fragilitatem labatur; ea tamen opera, olim à Deo grati habita, adhuc integra remaneant, mortificata quidem eò usque, donec columba gemens per sinceram & dolorosam peccati confessionem emissa, redeat cum oliva gratia, atque opera illa, ad tempus aliquot inclusa & mortificata exire jubeat, ad cultum Deo præstandum: Sicut enim cervi pristinas revocant vires, si aquis immergere se valeant, ita lapsi in via iniquitatis per lacrymas pœnitentiæ antiqua repetunt merita, & ad nova sese disponunt. Hinc merito exclamat S. Chrysof. Serm. de Pœnit. *O Pœnitentia! Misericordia Mater & Magistra virtutum, magna opera tua, quibus reos resolvis, ac re-*
B 3 ficis